

Lectio Divina segédanyag

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz
LELKIPÁSZTOROK - HITOKTATÓK - VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geizselhardt Sára,
Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna,
Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Járai Ferenc,
Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Harag Márton,
Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Biblikus nézőpont:

Kocsis Imre, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Nyúl Viktor

Nyelvi helyesség

Nagy Éva Anna,

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor

Pedagógiai nézőpont:

Sipos Edit

Szemlélődési nézőpont

Nyúl Viktor

Tanító hivatali nézőpont

Nyúl Viktor

Zenei nézőpont

Csiszér László

Évközi 16. vasárnap

Mt 13,24-43

+ EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

A jók és a rosszak szétválasztása az ítélet napján következik be.

Abban az időben: Jézus egy másik példabeszédet is mondott a tömegnek: „A mennyek országa olyan, mint amikor egy ember jó magot vetett a földjébe. Míg az emberek aludtak, jött az ellenség, konkolyt vetett a búza közé, és elment. Amikor a vetés kikelt és kalászba szökött, felütötte fejét a konkoly is. Akkor a szolgák odamentek a gazdához, és megkérdezték: »Uram, te ugye jó magot vetettél a földedbe? Honnét került hát bele a konkoly?" Az így válaszolt: „Ellenséges ember műve ez." A szolgák erre megkérdezték: „Akarod-e, hogy elmenjünk és kiszedjük belőle?" Ő azonban így felelt: „Nem, nehogy a búzát is kitépjétek, amikor a konkolyt kiszeditek! Hagyjátok, hadd nőjön az aratásig mindkettő. Aratáskor majd megmondom az aratóknak: Előbb a konkolyt gyűjtsétek össze, kössétek kévébe, hogy elégessük, a búzát pedig hordjátok a magtáramba!" Azután egy másik példabeszédet is mondott nekik: „A mennyek országa olyan, mint a mustármag, amelyet egy ember elvetett a földjébe. Bár kisebb ez minden más magnál, mégis, amikor felnő, nagyobb minden veteménynél. Fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai és ágai között fészket raknak."

Végül ezt a példabeszédet mondta nekik: „A mennyek országa olyan, mint a kovász, amelyet fog az asszony, belekever három véka lisztbe, és az egész megkel tőle."

Mindezt példabeszédekben mondta el Jézus a sokaságnak, és példabeszéd nélkül nem mondott nekik semmit, hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott:

Példabeszédekre nyitom ajkamat, s hirdetem, mi rejtve volt a világ kezdetétől. Akkor elbocsátotta a tömeget, és hazament. Tanítványai pedig odajárultak hozzá és kérték: „Magyarázd meg nekünk a szántóföldről és a konkolyról szóló példabeszédet!" Erre ő ezekkel a szavakkal válaszolt:

„Aki a jó magot veti, az az Emberfia. A szántó föld a világ, a jó mag az ország fiai, a konkoly pedig a gonosz fiai. Az ellenség, aki ezeket elveti -- az ördög. Az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzre vetve elégetik, úgy lesz a világ végén is. Az Emberfia elküldi angyalait, hogy szedjék össze országában mindazt, ami botrányos, és minden törvényszegőt. Ezeket tüzes kemencébe vetik, ott sírás lesz és fogcsikorgatás. Az igazak pedig mint a nap, ragyogni fognak Atyjuk országában.

Akinek van füle, hallja meg!"

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

24 Ἐλλήνην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Másik példabeszédet fejtett ki nekik mondva: „Hasonlít a mennyek királysága egy emberhez, aki jó magot vetett a földjébe.

25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπήλθεν.

Amikor pedig az emberek aludtak, jött az ellensége, és konkolyt vetett a búza közé, és elment.

26 ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

Amikor pedig kisarjadt a gabonavetés, és termést hozott, akkor megjelent a konkoly is.

27 προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότης εἶπον αὐτῷ, Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια;

Odajöve pedig a ház urának a szolgálói mondták neki: „Uram, nemde jó magot vetettél a te földedbe? Honnan van tehát a konkoly?”

28 ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δούλοι λέγουσιν αὐτῷ, Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

Az pedig mondta nekik: „Ellenséges ember tette ezt.” A szolgák pedig mondják neki: „Akarod tehát, hogy elmenve összegyűjtsük azokat?”

29 ὁ δὲ φησιν, Οὐ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτον

Az pedig mondja: „Ne, nehogy összegyűjtve a konkolyt vele együtt gyökerestől kiszakítsátok a búzát.

30 ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα ἕως τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σίτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου

Hagyjátok együtt növekedni az aratásig mindkettőt, és az aratás idejében mondani fogom az aratóknak: >Gyűjtsétek össze elsőként a konkolyt, és kössétek kénékbe, hogy elégessétek azokat, a búzát pedig szedjétek össze a csűrőmbé.

31 Ἐλλήνην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Másik példabeszédet adott elő nekik mondva: „Hasonló a mennyek királysága a mustármaghoz, amit fogva egy ember elvetett a földjében.

32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῆ μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

A legkisebb az összes mag közül, mégis amikor felnő, nagyobb a kerti növényeknél, és fává válik, úgyhogy jönnek az ég madarai és az ágai között fészkelnek.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

Másik példabeszédet mondott nekik: „Hasonló a mennyek királysága a kovászhoz, amit fogva egy asszony beletett három mérő lisztbe, míg meg nem kelt az egész.”

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς,

Mindezeket Jézus példabeszédekben mondta a tömegeknek, és példabeszéd nélkül nem mondott nekik semmit.

35 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, Ἄνοιξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς {κόσμου}.

Így beteljesedett, ami a próféta által mondatott mondva: „Példabeszédekben fogom megnyitni a számat, és a világ kezdetétől fogva rejtett dolgokat fogok közölni.”

36 Τότε ἀφείξ τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, Διασάφησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

Akkor elbocsátva a tömegeket a házba ment. És a tanítványai odamentek hozzá mondva: „Magyarázd meg nekünk a föld konkolyainak a példabeszédét!”

37 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,

Ő pedig válaszolva mondta: „ A jó magot vető az Emberfia,

38 ὁ δὲ ἄγρός ἐστὶν ὁ κόσμος, τὸ δὲ καλὸν σπέρμα οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ ποιηροῦ,

A föld pedig a világ, a jó mag pedig ezek a királyságnak a fiai: a konkolyok viszont a gonosz fiai,

39 ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος, ὁ δὲ θερισμὸς **συντέλεια αἰῶνος** ἐστὶν, οἱ δὲ θεριστὰὶ ἄγγελοὶ εἰσιν.

Az ellenség pedig, aki elveti azokat, az ördög, az aratás a világkorszak beteljesülése, az aratók pedig az angyalok.

40 ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ {κατα}καίεται, οὕτως ἔσται **ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος**

Ahogy tehát összegyűjtitek a konkoly és tűzön elég, úgy lesz a világekorszak beteljesülésekor:

41 ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν

Az Emberfia el fogja küldeni az angyalait, és össze fogják gyűjteni a királyságából az összes botrányt és törvényelleneset cselekvőt,

42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

És tüzes kemencébe fogják vetni őket: ott sírás lesz és fogcsikorgatás.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

Akkor az igazak fel fognak ragyogni, mint a nap az Atyjuk királyságában. Akinek van füle, hallja meg!”

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revideált fordítása	Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása
<p>²⁴Aliam parabolam proposuit illis dicens: “ Simile factum est regnum caelorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo.</p> <p>²⁵Cum autem dormirent homines, venit inimicus eius et superseminavit zizania in medio tritici et abiit.</p> <p>²⁶Cum autem crevisset herba et</p>	<p>²⁴Más példabeszédet is mondott: „A mennyek országa hasonlít ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a földjébe.</p> <p>²⁵Amikor szolgálai aludtak, jött az ellensége, és konkolyt szórt a búza közé, aztán elment.</p>	<p>²⁴Más példabeszédet is mondott nekik: »Hasonlít a mennyek országa egy emberhez, aki jó magot vetett szántóföldjébe.</p> <p>²⁵Amíg aludtak az emberek, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé és elment.</p> <p>²⁶Amikor kisarjadt a gabona és kalászba</p>	<p>²⁴Más példabeszédet is mondott nekik: „Hasonlít a mennyek országa az olyan emberhez, aki jó magot vetett földjébe.</p> <p>²⁵Amikor mindenki aludt, jött ellensége és konkolyt szórt a búza közé, aztán eltávozott.</p>	<p>²⁴Más példázatot is adott eléjük, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa az emberhez, a ki az ő földébe jó magot vetett;</p> <p>²⁵De mikor az emberek alusznak vala, eljőve az ő ellensége és konkolyt vete a búza közé, és elméne.</p>	<p>²⁴Más példázatot is mondott nekik: - Hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a szántóföldjébe.</p> <p>²⁵De amíg mindenki aludt, eljött ellensége, és konkolyt vetett a búza közé, s elment.</p>

<p>fructum fecisset, tunc apparuerunt et zizania.</p> <p>²⁷Accedentes autem servi patris familias dixerunt ei: “Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania?”.</p> <p>²⁸Et ait illis: “Inimicus homo hoc fecit”. Servi autem dicunt ei: “Vis, imus et colligimus ea?”.</p> <p>²⁹Et ait: “Non; ne forte colligentes zizania eradicetis simul cum eis triticum,</p> <p>³⁰sinite utraque crescere usque ad messem. Et in tempore messis</p>	<p>²⁶A vetés szárba szökött és kalászt hányt, de a konkoly is felütötte a fejét.</p> <p>²⁷A szolgák elmentek a gazdához és megkérdezték: Uram, ugye jó magot vetettél földedbe? Honnét került hát bele a konkoly?</p> <p>²⁸Az így válaszolt: Ellenséges ember műve. A szolgák tovább kérdezték: Akarod, hogy elmenjünk és kigyomláljuk?</p> <p>²⁹Nem – válaszolta –, nehogy a konkolyt gyomlálva vele együtt a búzát is kitépjétek!</p> <p>³⁰Hagyjátok, hadd nőjön mind a kettő az aratásig! Aratáskor</p>	<p>szökkent, előtűnt a konkoly is.</p> <p>²⁷Odamentek a szolgák a gazdához és azt mondták neki: ‘Uram! Ugye, te jó magot vetettél a szántóföldedbe? Honnan van hát benne a konkoly?’</p> <p>²⁸Azt felelte nekik: ‘Ellenséges ember cselekedte ezt.’ A szolgák erre megkérdezték tőle: ‘Akarod-e, hogy elmenjünk és kiszedjük belőle?’</p> <p>²⁹Ő azonban azt felelte: ‘Nem, nehogy a konkolyt kiszedve kitépjétek vele együtt a búzát is.</p> <p>³⁰Hagyjátok együtt felnőni mindkettőt az aratásig. Aratáskor majd megmondom az aratóknak: Gyűjtsétek először össze a konkolyt és kössétek kévékbe,</p>	<p>²⁶Szárba szökött a vetés és kalászt hányt, de fölütötte fejét a konkoly is.</p> <p>²⁷Erre a szolgák elmentek a gazdához és megkérdezték: Uram, ugye jó magot vetettél a szántóföldedbe? Honnan került belé a konkoly?</p> <p>²⁸Mire ő azt felelte: ellenséges ember műve az. A szolgák tovább kérdezték: akarod, hogy kimenjünk és kigyomláljuk?</p> <p>²⁹Nem, válaszolta, hogy a konkolyt gyomlálva ki ne tépjétek vele együtt a búzát is.</p> <p>³⁰Hagyjátok, hadd nőjön föl mindkettő az aratásig. Aratáskor</p>	<p>²⁶Mikor pedig felnevekedék a vetés, és gyümölcset terme, akkor meglátszák a konkoly is.</p> <p>²⁷A gazda szolgálai pedig előállván, mondának néki: Uram, avagy nem tiszta magot vetettél-e a te földedbe? honnan van azért benne a konkoly?</p> <p>²⁸Ő pedig monda nekik: Valamely ellenség cselekedte azt. A szolgák pedig mondának néki: Akarod-e tehát, hogy elmenvén, összeszedjük azokat?</p> <p>²⁹Ő pedig monda: Nem. Mert a mikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt netalán a búzát is kiszaggatjátok.</p> <p>³⁰Hagyjátok, hogy együtt nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt</p>	<p>²⁶Akikor a vetés szárba szökött és magot hozott, megmutatkozott a konkoly is.</p> <p>²⁷A szolgák ekkor odamentek a gazdához, és ezt mondták neki: „Uram, ugye jó magot vetettél földedbe? Honnan van akkor benne konkoly?”</p> <p>²⁸„Ellenség tette ezt!” – mondta nekik. A szolgák erre ezt mondták: „Akarod, hogy kimenjünk, és összeszedjük?”</p> <p>²⁹Ő azonban ezt mondta: „Nem, mert a konkolyt gyűjtve kiszaggatnátok vele együtt a búzát is.</p> <p>³⁰Hadd nőjön együtt mindkettő az aratásig! Az aratás</p>
---	---	---	---	--	--

<p>dicam messoribus: Colligite primum zizania et alligate ea in fasciculos ad comburendum ea, triticum autem congregate in horreum meum” ”.</p> <p>³¹Aliam parabolam proposuit eis dicens: “ Simile est regnum caelorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo.</p> <p>³²Quod minimum quidem est omnibus seminibus; cum autem creverit, maius est holeribus et fit arbor, ita ut volucres caeli veniant et habitent in ramis eius”.</p> <p>³³Aliam parabolam locutus est eis: “</p>	<p>majd szólok az aratóknak: Előbb a konkolyt szedjétek össze, kössétek kérébe és égessétek el, a búzát pedig gyűjtsétek csűrömbbe!”</p> <p>³¹Egy másik példabeszédet is mondott nekik: „A mennyek országa hasonlít a mustármaghoz, amelyet fogott a gazda és elvetett földjében.</p> <p>³²Ez kisebb minden más magnál, amikor azonban felnő, nagyobb minden veteménynél, fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai, s fészket raknak ágai között.”</p> <p>³³Ismét más példabeszédet mondott: „A</p>	<p>hogy eléggessék. A búzát pedig gyűjtsétek össze a magtáramba.’«</p> <p>³¹Egy másik példabeszédet is mondott nekik: »Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet egy ember megfogott, és elvetett a szántóföldjébe.</p> <p>³²Ez kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb lesz más veteményeknél. Fa lesz belőle, úgyhogy jönnek az ég madarai, és az ágai közt fészkelnek«. (Dán 4.8k.18)</p> <p>³³Azután egy másik példabeszédet mondott nekik: »Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet egy asszony megfogott, és belekeverte három merőnyi lisztbe, amíg</p>	<p>majd megmondom az aratóknak: előbb a konkolyt szedjétek össze és kössétek kérébe, hogy tűzre kerüljön, a búzát pedig gyűjtsétek csűrömbbe.”</p> <p>³¹Egy másik példabeszédet is mondott: „Hasonlít a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet fog az ember és szántóföldjébe vet.</p> <p>³²Ez kisebb ugyan minden magnál, de amikor föl nő, nagyobb minden veteménynél. Sőt akkora fává nő, hogy az ég madarai rászállnak és ágai közt fészket raknak.”</p> <p>³³Ismét más példabeszédet is mondott: „Hasonlít a mennyek országa a</p>	<p>mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kérébe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok az én csűrömbbe.</p> <p>³¹Más példázatot is adott eléjük, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, a melyet vévén az ember, elvete az ő mezejében;</p> <p>³²A mely kisebb ugyan minden magnál; de a mikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és úgy reá szállanak az égi madarak, és fészket raknak ágain.</p> <p>³³Más példázatot is mondott nekik:</p>	<p>idején majd megmondom az aratóknak: »Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kérébe, és égessétek el, a búzát pedig takarítsátok be csűrömbbe! «”</p> <p>³¹Más példázatot is mondott nekik: - Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet fog az ember, és elvet szántóföldjébe.</p> <p>³²Ez kisebb ugyan minden magnál, de amikor megnő, nagyobb minden veteménynél, és fává lesz, úgyhogy jönnek az ég madarai, és fészket raknak ágai között.</p> <p>³³Más példázatot is mondott nekik:</p>
--	---	---	---	---	---

<p>Simile est regnum caelorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinae satis tribus, donec fermentatum est totum”</p> <p>³⁴Haec omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas; et sine parabola nihil loquebatur eis,</p> <p>³⁵ut adimpleretur, quod dictum erat per prophetam dicentem: “Aperiam in parabolis os meum, eructabo abscondita a constitutione mundi”.</p> <p>³⁶Tunc, dimissis turbis, venit in domum, et accesserunt ad eum discipuli eius dicentes: “Dissere nobis parabolam zizaniorum agri”.</p>	<p>mennyek országa hasonlít a kovászhoz, amelyet fogott az asszony, belekeverte három mérő lisztbe, s az egész megkelt tőle.”</p> <p>³⁴Ezeket mind példabeszédekben mondta el Jézus a népnek, s példabeszéd nélkül nem szólt hozzájuk.</p> <p>³⁵Így beteljesedett a próféta szava, mely így szólt: Pédabeszédre nyitom ajkam, hirdetem, ami a világ teremtésétől fogva el volt rejtve.</p> <p>³⁶Akkor elbocsátotta a népet, s bement a házba. Odamentek hozzá tanítványai, és kérték: „Magyarázd meg nekünk a szántóföldről és a konkolyról szóló példabeszédedet!”</p>	<p>meg nem kelt az egész.«</p> <p>³⁴Mindezeket Jézus példabeszédekben mondta el a tömegnek.</p> <p>Pédabeszéd nélkül semmit sem mondott nekik,</p> <p>³⁵hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott: »Pédabeszédekre nyitom ajkam, kijelentem a világ alapítása óta elrejtett dolgokat«. (Zsolt 78,2)</p> <p>³⁶Akkor elbocsátotta a tömeget és hazament.</p> <p>Tanítványai odamentek hozzá és azt mondták: »Magyarázd meg nekünk a példabeszédedet a szántóföldben lévő konkolyról!«</p> <p>³⁷Ő azt felelte nekik: »Aki a jó magot veti, az az Emberfia.</p>	<p>kovászhoz, amelyet fog az asszony és három véka lisztbe kever úgy, hogy az egész megkelt.”</p> <p>³⁴Mindezt példabeszédekben mondta Jézus a népnek, példabeszéd nélkül nem szólt hozzájuk.</p> <p>³⁵Így beteljesedett a próféta jövendölése: „Pédabeszédre nyitom ajkam: hirdetem, mi rejtve volt a világ teremtésétől fogva.”</p> <p>³⁶Akkor elbocsátotta a népet és hazatért. Odamentek hozzá tanítványai és kérték: „Magyarázd meg nekünk a szántóföldről és a konkolyról szóló példabeszédedet.”</p> <p>³⁷Így magyarázta meg nekik: „Aki a jó</p>	<p>Hasonlatos a mennyeknek országa a kovászhoz, a amelyet vévén az asszony, három mércze lisztbe elegyíte, mígnem az egész megkele.</p> <p>³⁴Mind ezeket példázatokban monda Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem szóla nekik,</p> <p>³⁵Hogy beteljék a mit a próféta szólott, mondván: Megnyitom az én számat példázatokra; és kitárom, amik e világ alapítása óta rejtve valának.</p> <p>³⁶Ekkor elbocsátván a sokaságot, bement Jézus a házba. És az ő tanítványai hozzáménének, mondván: Magyarázd meg nekünk a szántóföld</p>	<p>- Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amit fogott az asszony, belekevert három mérő lisztbe, és végül az egész megkelt.</p> <p>³⁴Mindezt példázatokban mondta el Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit nem mondott nekik,</p> <p>³⁵hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott: Pédázatokra nyitom majd számat, és a világ kezdete óta rejtett dolgokat hirdetek.</p> <p>³⁶Ekkor elbocsátotta a sokaságot, és bement a házba. Tanítványai odajöttek hozzá, és ezt mondták:</p>
--	--	--	--	--	--

<p>³⁷Qui respondens ait: “ Qui seminat bonum semen, est Filius hominis; ³⁸ager autem est mundus; bonum vero semen, hi sunt filii regni; zizania autem filii sunt Mali; ³⁹inimicus autem, qui seminavit ea, est Diabolus; messis vero consummatio saeculi est; messorum autem angeli sunt. ⁴⁰Sicut ergo colliguntur zizania et igni comburuntur, sic erit in consummatione saeculi: ⁴¹mittet Filius hominis angelos suos, et colligent de regno eius omnia scandala et eos, qui faciunt iniquitatem,</p>	<p>³⁷Így magyarázta meg nekik: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia. ³⁸A szántó föld a világ, a jó mag az ország fia, a konkoly pedig a gonoszság fia. ³⁹Az ellenség, aki veti, az ördög. Az aratás a világ vége, az aratók az angyalok. ⁴⁰Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzben elégetik, úgy lesz a világ végén is. ⁴¹Az Emberfia elküldi angyalait, hogy szedjenek össze országában minden botrányt és minden törvényszegőt. ⁴²Ezeket tüzes kemencébe vetik, ott sírás és fogcsikorgatás lesz.</p>	<p>³⁸A szántó föld a világ, a jó mag az ország fiai, a konkoly pedig a gonosz fiai. ³⁹Az ellenség, aki elvetette, az ördög, az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. ⁴⁰Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzben elégetik, úgy lesz a világ végén is: ⁴¹az Emberfia elküldi angyalait, azok összeszednek az ő országában minden botrányt, és azokat, akik gonoszságot cselekszenek, ⁴²és bedobják őket a tüzes kemencébe. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás. ⁴³Akkor az igazak ragyogni fognak Atyjuk országában, mint a nap. Akinek füle van, hallja meg!</p>	<p>magot veti, az az Emberfia. ³⁸A szántó föld, ez a világ. A jó mag, az ország fia, a konkoly pedig, a gonosz fia. ³⁹Az ellenség, aki ezt veti, az ördög. Az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. ⁴⁰Mint ahogy a konkolyt összeszedik és tűzben elégetik, úgy lesz a világ végén is. ⁴¹Az Emberfia elküldi angyalait. Azok összeszednek országában minden gonosztettet és gonoszttevőt, ⁴²és tüzes kemencébe vetik őket. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz.</p>	<p>konkolyáról való példázatot. ³⁷Ő pedig felelvén monda nekik: A ki a jó magot veti, az az embernek Fia; ³⁸A szántó föld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai; a konkoly pedig a gonosznak fiai. ³⁹Az ellenség pedig, a ki a konkolyt vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége; az aratók pedig az angyalok. ⁴⁰A miképpen azért összegyűjtik a konkolyt és megégetik: akképen lesz a világnak végén. ⁴¹Az embernek Fia elküldi az ő angyalait, és az ő országából összegyűjtik a botránkozásokat mind, és azokat is, a kik gonoszságot cselekszenek,</p>	<p>- Magyarázd meg nekünk a szántó föld konkolyáról szóló példázatot! ³⁷Így válaszolt nekik: - Az, aki a jó magot veti, az Emberfia. ³⁸A szántó föld a világ. A jó mag az Ország fiai, a konkoly a Gonosz fiai. ³⁹Az ellenség, aki elvetette, az ördög. Az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. ⁴⁰Ahogy tehát összegyűjtik a konkolyt és elégetik, úgy lesz a világ végén. ⁴¹Az Emberfia elküldi majd angyalait, és összegyűjtnek Országából minden bűnre vezető dolgot és gonoszttevőt,</p>
--	---	--	--	--	---

<p>⁴²et mittent eos in caminum ignis; ibi erit fletus et stridor dentium.</p> <p>⁴³Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno Pa tris eorum. Qui habet aures, audiat.</p>	<p>⁴³Akkor az igazak ragyogni fognak, mint a nap Atyjuk országában. Akinek van füle, hallja meg!</p>		<p>⁴³Akkor az igazak ragyognak majd, mint a nap, Atyjuk országában. Akinek füle van, hallja meg.</p>	<p>⁴²És bevetik őket a tüzes kemenczébe: ott leszen sírás és fogcsikorgatás.</p> <p>⁴³Akkor az igazak fénylenek, mint a nap, az ő Atyjoknak országában. A kinek van füle a hallásra, hallja.</p>	<p>⁴²és a tüzes kemenczébe dobják majd őket. Lesz ott majd sírás és fogcsikorgatás.</p> <p>⁴³Akkor az igazak majd ragyognak, mint a nap, Atyjuk országában. Akinek van füle, hallja meg!</p>
--	---	--	---	--	--

1.1.3. Szöveg behatárolása

A szakasz Jézus tóparti beszédének (Mt 13) egy részlete (Mt 13,24-43), amely a példázatok láncolatából a búzáról és a konkolyról (Mt 13,24-30), a mustármagról (Mt 13,31-32) és a kovásról (Mt 13,33) szóló példabeszédeket, az evangélista összegző megjegyzését (Mt 13,34-35), illetve az első példázat magyarázatát (Mt 13,36-43) tartalmazza.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Párhuzamok Máté evangéliumán belül

3,10 “A fejsze már a fák gyökerén van: Kivágnak és tüzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt.”

3,12 “Szórólapátja már a kezében van. Kitakarítja szérűjét, a búzát csűrbe gyűjti, a pelyvát pedig olthatatlan tűzbe vetve elégeti.”

7,19 “Kivágnak és tüzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt.”

7,23 “Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek benneteket. Távozzatok színem elől, ti gonosztevők!”

8,12 “az ország fiait pedig kivetik a külső sötétségbe. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz.”

11,15 “Akinek van füle, hallja meg!”

13,50 “és tüzes kemencébe vetik őket. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz.”

15,15 “Péter megkérte: „Magyarázd meg nekünk ezt a példabeszédet!”

16,6 “Jézus figyelmeztette őket: „Vigyázzatok, óvakodjatok a farizeusok és szaduceusok kovászatól!”

17,2 “Ott elváltozott előttük: arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig olyan fehér lett, hogy vakított, mint a fény.”

17,20 “Ezt felelte: „Mert gyenge a hitetek. Bizony mondom nektek, ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, s azt mondjátok ennek a hegynek itt: Menj innét oda! – odamegy, s nem lesz nektek semmi sem lehetetlen.”

20,21 “Megkérdezte tőle: „Mit akarsz?” „Intézd úgy – felelte –, hogy két fiam közül az egyik jobbod, a másik balod felől üljön országodban.”

24,31 “Elküldi angyalait hangos harsonaszóval, s összegyűjtik a választottakat a szélrózsa minden irányából, az ég egyik szélétől a másikig.”

25,31-46 “Amikor eljön dicsőségében az Emberfia és vele minden angyal, helyet foglal főséges trónján. Elébe gyűlnek

mind a nemzetek, ő pedig különválasztja őket egymástól, ahogy a pásztor különválasztja a juhokat a kosoktól. A juhokat jobbjára állítja, a kosokat pedig baljára. Aztán így szól a király a jobbán állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek. Erre megkérdezik az igazak: Uram, mikor láttunk éhesen, hogy enned adtunk volna, vagy szomjasan, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogathattunk volna? A király így felel: Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek. Ezután a balján állókhoz is szól: Távozzatok színem elől, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült. Mert éhes voltam, s nem adtatok ennem. Szomjas voltam, s nem adtatok innom. Idegen voltam, s nem fogadtatok be. Nem volt ruhám, s nem ruháztatok fel. Beteg és fogoly voltam, s nem jöttetek el meglátogatni. Ekkor ezek is megkérdezik: Uram, mikor láttunk éhesen vagy szomjasan, idegenként vagy ruhátlanul, betegen vagy börtönben, s nem voltunk szolgálatodra? Erre majd ezt

feleli: Bizony mondom nektek, amit a legkisebbek valamelyikével nem tettetek, velem nem tettétek. Ezek örök büntetésre mennek, az igazak meg örök életre.”

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mk 4,10 “Amikor egyedül maradt, tanítványai a tizenkettővel együtt megkérdezték, mi a példabeszédek értelme.”

Mk 4,27 “Utána, akár alszik, akár ébren van, éjjel vagy nappal, a mag kicsírázik és szárba szökik, maga sem tudja hogyan.”

Mk 4,30-34 “Majd így folytatta: „Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Milyen hasonlattal szemléltessük? Olyan, mint a mustármag. Amikor elvetik a földbe, kisebb minden más magnál. De aztán, hogy elvetették, egyre nő, és minden kerti veteménynél nagyobb lesz. Akkora ágakat hajt, hogy az égi madarak árnyékában tanyáznak.” Sok hasonló példabeszédben hirdette nekik a tanítást, hogy megértsék. Példabeszéd nélkül nem tanított. Mikor tanítványaival magukra maradtak, mindent megmagyarázott nekik.”

Mk 7,17 “Amikor a tömeg elől bement a házba, tanítványai megkérdezték tőle, mi a példabeszéd értelme.”

Mk 13,27 “Szétküldi angyalait, és összegyűjti választottait a szélrózsa minden irányából, a föld szélétől az ég határáig.”

Lk 8,9 “Tanítványai megkérdezték, hogy mi a példabeszéd értelme.”

Lk 13,18-21 “Aztán így szólt: „Mihez hasonlít az Isten országa, mihez hasonlítsam? Hasonlít a mustármaghoz, amelyet egy ember fogott és elvetette a kertjében. Kikelt, és hatalmas fává terebélyesedett, úgyszólván az ég madarai tanyáztak ágai között.” Majd folytatta: „Mihez hasonlítsam Isten országát? Hasonlít a kovászhoz, amelyet vett az asszony, és belekeverte három mérő lisztbe, és az egész megkelt tőle.”

Lk 17,6 “Az Úr ezt felelte: „Ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, s azt mondjátok ennek a szederfának: Szakadj ki gyökerestül és verj gyökeret a tengerben! – megteszi nektek.”

Jn 8,44 “Az ördög az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdettől fogva gyilkos, nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor hazudik, magából meríti, mert hazug, és a hazugság atyja.”

Jn 15,6 “Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, ha elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elég.”

Jn 15,8 “Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek.”

Jn 15,16 “Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak benneteket, s arra rendelvelek, hogy menjetek, teremjete gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt. Akkor mindent megad nektek az Atya, amit a nevemben kértek tőle.”

1. Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Zsolt 78,2 “Példabeszédre nyitom meg ajkam, ősidők titkait hirdetem nektek”

Zsolt 103,12 “Amilyen távol van napkelet napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk bűneinket.”

Zsolt 141,9 “Ments meg a huroktól, mit nekem vetettek, és a gonoszok csapdájától!”

Ez 17,23 “Izrael magas hegyén ültetem el, s ágakat fejleszt, gyümölcsöt terem, és pompás cédrussá fejlődik. Mindenféle madár alatta lakik, és mindenfajta szárnyas ágai árnyékában pihen meg.”

Ez 31,6 “Ágai közt rakott fészket az ég minden madara, lombozata alatt ellett az erdő minden vadja, és számtalan nép lakott árnyékában.”

Dán 3,6 “Aki nem borul le, és nem imádja, azt még ebben az órában tüzes kemencébe fogják vetni.”

Dán 4,9.18 “Lombja gyönyörű, gyümölcse bőséges, és minden élőlény számára ehető. Árnyékot adott a mező vadjainak, ágai közt meg az ég madarai fészkeltek, és minden élőlény róla táplálkozott.” “ombja gyönyörű, gyümölcse bőséges, és minden élőlény számára ehető, alatta tanyáznak a mező vadjai, és ágai közt fészkelnek az ég madarai”

Dán 12,3 “Akkor az érteni tudók ragyogni fognak, mint a fénylő égbolt, s akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnék örökkön-örökké, miként a csillagok.”

Jo 4,13 “Lendítsétek meg a sarlót, mert beért a vetés; gyertek, tapossátok, mert megtelt a sajtó és túlrad a prés: oly nagy a gonoszságuk!”

Szof 1,3 “Elpusztítok embert, állatot, elpusztítom az ég madarait, a tenger halait; elbuktatom a gonoszt, eltörlöm az embert a föld színéről – mondja az Úr.”

1Kor 2,7 “hanem Isten titokzatos, rejtett bölcsességét, amelyet Isten öröktől fogva megdicsőülésünkre rendelt.”

1Kor 3,9 “Istennek vagyunk ugyanis munkatársai, ti meg Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.”

1Kor 5,6 “Dicsekvésetek nem helyes. Nem tudjátok, hogy egy kevés kovász az egész tésztát megerjeszti?”

Gal 5,9 “Egy kevés kovász az egész tésztát megerjeszti.”

1Jn 3,4 “Mindenki, aki vétkezik, megszegi a törvényt, mert épp a törvényszegés a bűn.”

1Jn 3,9-10 “Azok, akik Istentől születtek, nem követnek el bűnt, mert az ő magja bennük marad, és nem vétkezhetnek, mert Istentől születtek. Erről ismerhetők fel Isten gyermekei és a sátán fiai.”

Jel 8,12 “A negyedik angyal is megfújta a harsonát. Erre a Nap harmadát, a Hold harmadát és a csillagok harmadát érte a csapás: harmadrészüket elsötéttedett, a nappal és az éjszaka világossága a harmadával csökkent.”

Jel 14,15-16 “A templomból egy másik angyal jött ki, és nagy szóval kiáltott a felhőn ülőnek: „Ereszd neki sarlódat és arass,

mert eljött az aratás ideje, és a vetés már érett a földön.” A felhőn ülő a földre vetette sarlóját és learatta a földet.”

Jel 21,8 “A gyávák, hitetlenek, gonoszok, gyilkosok, kicsapongók, csalók, bálványimádók és hazugok mind a lánggal égő kénköves tóba kerülnek. Ez lesz a második halál.”

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Az evangélista ebben az epizódban is Jézust mint Tanítót mutatja be, aki oktatja a népet. Egyszerű képekkel beszél a mennyek királyságáról, vagyis Isten uralmáról, annak titkáról egy-egy jellemzőt feltárva a hallgatóság előtt: Isten türelméről és a végső ítéletről (búza és a konkoly), az Atya Országának növekedéséről (a fává felnövekvő mustármag) és erejéről (a tésztát megkelesztő kovász). Jézus ezen tevékenységét is az ószövetségi prófétai ígéretek beteljesüléseként értelmezi Máté (Mt 13,34-35). Vagyis az evangélista hangsúlyozni kívánja Jézus tekintélyét, mivel az Atya titkait egyedül Ő tudja feltárni az emberek előtt (vö. Mt 11,27). Továbbá reményt kíván adni hallgatóságának azzal, hogy rámutat arra, hogy Istennek van hatalma a világban tapasztalt gonosz felett, a végső győzelem és megdicsőülés az Úré, és azoké, akik Jézust követik.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

συντέλεια αἰώνος (szüntelejé ajónosz): 'a világkorszak beteljesülése, bevégeződése' (Mt 13,39-40)

A szókapcsolat első tagja csak Máténál fordul elő az evangéliumok közül, és mindig a világ(korszak) kifejezéssel együtt (Mt

13,39-40.49; 24,3; 28,20). Nem a világ végén van a hangsúly, hanem a beteljesülésen, a beteljesedésen. S ez összekapcsolódik Jézus második eljövételével (Mt 24,3), aki angyalaival együtt dicsőségesen eljön (Mt 13,39-40.49) megítélni az embereket. De Jézus az ő feltámadása és a mennyből való dicsőséges eljövetele között sem hagyja magára övéit, ahogyan megígérte utolsó mondatával (Mt 28,20)! A mátéi szókapcsolat tehát reményteli, hiszen hirdeti, hogy Jézus Krisztus az, aki velünk marad mindvégig, s akiben minden világkorszak, az egész világtörténelem várakozása és küldetése beteljesül.

ἐκλάμψουσι (*eklámpsúszin*): 'fel fognak ragyogni' (Mt 13,43)

Ez a szó az Újszövetségben csak itt fordul elő, ami sajátos jelentésárnyalatot ad így a kifejezésnek. Viszont az Ószövetség lapjain többször megjelenik. Pl.: Az Úr az, aki megvilágosítja az ember sötétségét (2Sám 22,29); Simon főpap, aki mint a ragyogó nap, úgy tündökölt Isten templomában (Sír 50,7); a föld, amely felragyogott az Úr dicsőségétől (Ez 43,2); a tanultak, az értők ragyogni fognak, mint az égboltozat fénye (Dán 12,3). Ennek tükrében tehát az általunk vizsgált szakaszban a fény Isten dicsőségére utal, illetve az igaz emberek, vagyis az Úr parancsai szerint élő emberek megdicsőülésére, akik részeseivé válnak az Atya dicsőségének.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1.Patrisztikus vonal

2.1.1. Szó szerinti fordítás

2.1.2. Atyák Bibliájából összefoglalás

Hogy kerül a lélekbe a konkoly? Az Úr elveti a jó magot minden megkeresztelt ember szívébe. De sokszor a hívek alszanak. Akkor tör lelkük szántóföldjére az ellenség és veti el a konkolyt titokban. Így válik mérgezetté a lelkünk földje. Azt gondoljátok, hogy nincs külső következménye? Igaz, itt az Úr az egyes emberekről beszél. Az igazak az Úr „magtárába” kerülnek, míg a gonoszokat tűzre vetik. De ne felejtjük el, az Egyházra is kihatása van, ha konkolyos lelkű emberek tartoznak hozzá, még veszélyesebb, ha olyanok is vezetnek. Öröködjünk hát lelkünk fölött!

Vö.: Origenész, Máté evangéliumhoz 10, 2 (Origene, *In Matth.* 10, 2)

Miért fontos az éberség? Mert a konkoly hasonlít a jó növényhez. Így téveszt meg az ördög. Szavaival hasonlítani akar az Úr tanításához, hogy az Úr híveit megtévessze. Gondoljunk csak az Ószövetség álprófétáira és az Újszövetség tévtanítóira, akik zavart okoztak a közösségben. Minden embernek magának személyesen kell felügyelni szüntelenül lelkének szántóföldjét.

Figyeljétek meg a földműves bölcsességét! Megtiltotta szolgálóinak, hogy kigyomlálják a konkolyt, nehogy a jó termést is kitépjék a földből. Így kell nekünk is legyőzni a haragot, az indulatot és a vérontást.

Vö.: Aranyszájú Szent János, Máté evangéliumhoz 46, 1 (Crisostomo Giovanni, *In Matth.* 46, 1)

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

543. Minden ember meghívás kap arra, hogy belépjen az Országba. Ez a messiási ország, melyet először Izrael fiainak hirdettek (vö. Mt 10,5-7), minden nép embereinek szól (vö. Mt 8,11; 28,19). Aki be akar lépni az Országba, annak el kell fogadnia Jézus szavát.

„Az Úr igéje ugyanis a földbe vetett maghoz hasonlít: akik hittel hallgatják és Krisztus kicsiny nyájához számláltatnak, azok magát az Országot fogadták be; a mag azután saját erejéből csírázik és növekszik egészen az aratásig.” (LG 5.)

544. Az ország a szegényeké és a kicsinyeké, vagyis azoké, akik alázatos szívvel elfogadták. Jézus küldetése az, hogy „örömhírt vigyen a szegényeknek” (Lk 4,18). Boldognak mondja őket, mert „övék a mennyek országa” (Mt 5,3); az Atya a „kicsinyeknek” akarta kinyilatkoztatni azt, ami rejtve marad a bölcsék és az okosok előtt (vö. Mt 11,25). A jászoltól a keresztig Jézus megosztja életét a szegényekkel; ismeri az éhséget (vö. Mk 2,23-26; Mt 21,18), a

szomjúságot (vö. Jn 4,6-7; 19,28) és a nélkülözést (vö. Lk 9,58). Sőt, azonosítja magát minden szegénnyel, és az irántuk tanúsított tevékeny szeretetet teszi az országába belépés föltételül (vö. Mt 25,31-46).

545. Jézus az Isten országának asztalához hívja a bűnösöket: „Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket” (Mk 2,17). Megtérésre szólítja föl őket, ami nélkül nem lehet belépni az Országba. De szóval és tettel megmutatja nekik Atyja határtalan irgalmát irántuk (vö. Lk 15,11-32), és a határtalan „örömet”, mely „az égben lesz egyetlen megtérő bűnös miatt” (Lk 15,7). E szeretet legfőbb bizonyága életének föláldozása „a bűnök bocsánatára” (Mt 26,28).

546. Jézus példabeszédek által - melyek tanításának jellegzetességei - hív arra, hogy belépjünk az Országba (vö. Mk 4,33-34). Általuk hív meg az Ország ünnepi lakomájára (vö. Mt 22,1-14), ugyanakkor radikális döntést kíván: az Ország elnyeréséért az embernek mindent el kell ajándékoznia (vö. Mt 13,44-45); a szavak nem elegendők, tettekre van szükség (vö. Mt 21,28-32). A példabeszédek szinte tükröt tartanak az ember elé, melyben fölismerheti: sziklás talajként vagy jó földként fogadja-e be az igét (vö. Mt 13,3-9)? Mit kezd a kapott talentumokkal (vö. Mt 25,14-30)? A példabeszédek lényegi magva Jézus és az Ország jelenléte a földön. Az embernek

be kell lépnie az Országba, azaz Krisztus tanítványává kell lennie, hogy „megismerje a mennyek országának titkait” (Mt 13,11). A „kívülállóknak” (Mk 4,11) minden rejtve marad (vö. Mt 13,10-15).

ISTEN ORSZÁGÁNAK JELEI

547. Jézus a maga szavait számos „erővel, csodával és jellel” kísérte (ApCsel 2,22), melyek mutatják, hogy az Ország Őbenne jelen van. Ezek bizonyítják, hogy Jézus a megígért Messiás (vö. Lk 7,18-23).

548. A Jézus által végbevitt jelek bizonyítják, hogy őt az Atya küldte (vö. Jn 5,36; 10,25). Arra hívnak, hogy higgyenek Őbenne (vö. Jn 10,38). Azoknak, akik hittel fordulnak feléje, Jézus megadja, amit kérnek (vö. Mk 5,25-34; 10,52). Akkor a csodák megerősítik a hitet Abban, aki az Atya cselekedeteit teszi: bizonyítják, hogy ő Isten Fia (vö. Jn 10,31-38). A csodák ugyanakkor botrányt is okozhatnak (vö. Mt 11,6). Ugyanis nem kíváncsiságot és mágikus kívánságokat akarnak kielégíteni. Jézust oly nyilvánvaló csodái ellenére is egyesek elutasították (vö. Jn 11,47-48); sőt azzal vádolták, hogy az ördögök segítségével cselekszik (vö. Mk 3,22).

549. Amikor Jézus embereket a földi éhségtől (vö. Jn 6,5-15), igazságtalanságtól (vö. Lk 19,8), betegségtől és haláltól (vö. Mt

11,5) megszabadít, messiási jeleket ad. De nem azért jött, hogy a földön minden bajt megszüntessen (vö. Lk 12,13-14; Jn 18,36), hanem hogy az embereket a lehető legrosszabb rabszolgaságból, a bűn szolgaságából kiszabadítsa (vö. Jn 8,34-36), mely hatálytalanítja istengyermeki hivatásukat és oka mindenfajta emberi rabszolgaságnak.

550. Isten országának eljövetele a Sátán országának veresége (vö. Mt 12,36): „Ha pedig én Isten Lelkével űzöm ki a gonosz lelkeket, akkor bizony eljött hozzátok az Isten országa” (Mt 12,28). A Jézus által végzett ördögűzések megszabadítják az embereket a gonosz lelkek hatalmától (vö. Lk 8,26-39). Elővételezik Jézus nagy győzelmét „evilág fejedelme” fölött (vö. Jn 12,31). Krisztus keresztje által Isten Országa véglegesen megszilárdul: „Az Úr a fáról országolt” (Venantius Fortunatus: Vexilla regis himnusz: MGH 1/4/1, 34.)

A GONDVISELÉS ÉS A ROSSZ BOTRÁNYA

309. Ha Isten, a mindenható Atya egy rendezett és jó világ Teremtője, minden teremtményének gondját viseli, miért van a rossz? Erre a szorongató és elkerülhetetlen, fájdalmas és titokzatos kérdésre egyetlen elsietett válasz sem ad megoldást. A keresztény

hit összessége ad választ erre a kérdésre: a teremtés jósága, a bűn tragédiája, Isten türelmes szeretete, aki elébe megy az embernek Szövetségeivel, Fiának megváltó Megtestesülésével, a Lélek ajándékával, az Egyház összehívásával, a szentségek erejével, a boldog életre szóló meghívással, melynek elfogadására a szabad teremtmények előzetes fölszólítást kapnak, de amely elől - és ez félelmetes misztérium - eleve elzárkózhatnak. Nincs a keresztény üzenetnek olyan részlete, mely legalább részben ne lenne válasz a rossz kérdésére.

310. De miért nem teremtett Isten olyan tökéletes világot, amelyből ki lenne zárva a rossz? A maga végtelen hatalmában Isten mindig tudna valami jobbat teremteni (vö. Aquinói Szent Tamás: Summa Theologiae I, 25, 6.); mégis a maga végtelen bölcsességében és jóságában Isten szabad elhatározásával olyan világot akart teremteni, mely „úton van” végső tökéletessége felé. Ez a folyamat Isten tervében magában foglalja egyes létezők megjelenésével együtt mások eltűnését, a tökéletesebbekkel együtt a kevésbé tökéletes dolgokat, a természet építésével együtt a rombolásokat is. Így a fizikai jóval együtt létezik a fizikai rossz is, mindaddig, amíg a teremtés el nem éri tökéletességét (vö. Aquinói Szent Tamás: Summa contra gentiles 3, 71.).

311. Az angyaloknak és az embereknek mint értelmes és szabad teremtményeknek végső céljuk felé szabad választással és szeretettel kell haladniuk. Ezért le is térhetnek az útról. Ténylegesen vétkeztek is. Így lépett be a világba az erkölcsi rossz, mely összehasonlíthatatlanul súlyosabb, mint a fizikai rossz. Isten semmiképpen - sem közvetlenül, sem közvetve - nem oka az erkölcsi rossznak (vö. Szent Ágoston: De libero arbitrio 1, 1, 1: CCL 29, 211; Aquinói Szent Tamás: Summa Theologiae I-II, 79, 1.). Mégis megengedi, mert tiszteli teremtményeinek szabadságát, és titokzatos módon jót tud kihozni belőle:

„A mindenható Isten, (...) mivel Ő a legfőbb jó, semmiképpen sem adna teret műveiben a rossznak, ha nem volna annyira mindenható és jó, hogy még a rosszból is jót tud kihozni.” (Vö. Szent Ágoston: Enchiridion de fide, spe et caritate 3, 11: CCL 46, 53.)

312. Így idővel fölfedezhető, hogy Isten a maga mindenható gondviselésével még a teremtményei által okozott erkölcsi rossz következményeiből is tud valami jót kihozni. József mondja a testvéreinek: „Nem ti hoztatok engem ide, hanem Isten; (...) ti rosszat forraltatok ellenem, de Isten jóra fordította (...), hogy sok népet életben tartson” (Ter 45,8; 50,20). A legnagyobb erkölcsi rosszból, ami egyáltalán elkövethető volt, Isten Fiának minden

ember bűne által történt elvetéséből és megöléséből Isten kegyelmének túláradása által (vö. Róm 5,20) a legnagyobb jót hozta létre: Krisztus megdicsőülését és a mi megváltásunkat. Természetesen ezáltal a rossz nem válik jóvá.

313. „Az istenszeretőknek minden a javukra válik” (Róm 8,28). A szentek ezt újra meg újra tanúsítják:

Sziénai Szent Katalin ezért mondta azoknak, akik „nagy türelmetlenséggel botránkoznak” és föllázadnak az ellen, ami velük történik: „Minden a szeretettől jön hozzánk, minden azért rendeltetett, hogy az ember üdvösségét szolgálja, Isten semmit sem tesz ezen célkitűzésén kívül”. (Sziénai Szent Katalin: *Il dialogo della Divina provvidenza* 138. f. kiadta G. Cavallini, Róma 1995, 441.)

Morus Szent Tamás is kevéssel mártírhalála előtt így vigasztalta leányát: „Semmi sem történhet, amit Isten nem akar. Amit pedig Ő akar, bármilyen rossznak tűnjék is, valójában a legnagyobb jó számunkra.” (Margarita Roper: *Epistula ad Aliciam Alington* (1534, VIII.): *The Correspondence of Sir Thomas More*. kiad. E. F. Rogers, Princeton, 1947, 531-532.)

Norwichi Julianna úrnő pedig azt mondja: „Isten kegyelme által megtanultam, hogy szilárdan ragaszkodjam a hithez, (...) és erősen higgyem, hogy mindenféle dolog jó lesz (...). Te magad is látni fogod, hogy minden dolog jó lesz.” (“Thou shalt see thyself that all manner of thing shall be well.”)

314. Szilárdan hisszük, hogy Isten a világ és a történelem ura. Gondviselésének útjai azonban számunkra gyakran ismeretlenek. Csak a végén, amikor véget ér töredékes megismerésünk és „színről színre” fogjuk látni Istent (1Kor 13,12), akkor fogjuk tökéletesen és egészen megismerni az utakat, melyeken Isten - még a rossz és a bűn tragédiáin keresztül is - elvezeti teremtését annak a végső szombatnak a nyugalomába (vö. Ter 2,2), amelyért az eget és a földet teremtette.

A konkoly és az evangéliumi mag mindannyiunkban és az Egyházban

825. „Az Egyházat már a földön igazi, bár még nem tökéletes szentség ékesíti.” (LG 48.) Tagjaiban még el kell érnie a tökéletes életszentséget: „Ily sok és ennyire üdvösséges segítség birtokában a Krisztus-hívók, bármely állapotban éljenek is, az Úrtól arra kapnak

meghívást, hogy ki-ki a maga útján olyan tökéletesen szent legyen, amilyen tökéletes maga az Atya”. (LG 11.)

827. „Amíg Krisztus »szent, ártatlan, szeplőtelen«, bűnt nem ismert, és csak azért jött, hogy a nép bűneit kiengesztelje, addig a bűnösöket is magában foglaló Egyház egyszerre szent és mindig tisztulásra szorul, ezért szüntelenül a bűnbánat és a megújulás útját járja.” (II. Vatikáni Zsinat: Lumen Gentium dogmatikus konstitúció, 8; vö. II. Vatikáni Zsinat: Unitatis redintegratio határozat, 3, 6.) Az Egyház minden tagjának, a fölszentelt szolgákat is beleértve, meg kell vallaniuk, hogy bűnösök (vö. 1Jn 1,8-10). A bűn konkolya az idők végezetéig mindnyájukban növekszik az Evangélium jó búzája között (vö. Mt 13,24-30). Az Egyház tehát összegyűjti azokat, akiket megragadott Krisztus üdvössége, de még a megszentelődés útján vannak:

Az Egyház „tehát szent, jóllehet tagjai között vannak bűnösök is; mert nincs más élete, mint a kegyelemé; ha ezzel táplálkoznak, tagjai megszentelődnek, ha eltávolodnak tőle, bűnöket és a lélek szennyét vonják magukra, amik akadályozzák az Egyház szentségének sugárzását. Ezért az Egyház szenved és bűnbánatot tart ezekért az ártalmakért, és hatalma van arra, hogy Krisztus vérével és a Szentlélek ajándékával gyermekeit kiszabadítsa

belőlük.” (Vö. VI. Pál pápa: Sollemnis Professio fidei 19: AAS 60 (1968), 440.)

2.2.2. Pápai gondolatok

VI. Pál pápa: Evangelii nuntiandi apostoli buzdításából (1975) **8.**

8. Az evangélium hirdetőjeként Krisztus elsősorban az „Országot” hirdeti, azaz az Isten Országát, amelyet olyannyira fontosnak tekint, hogy ami rajta kívül esik, az csupán a „többi”, amelyet hozzáadnak [\[Mt 6,33\]](#). Az Isten Országáa tehát a legfőbb; minden egyebet ehhez kell mérni. Sokféle formában érzékelteti, mily boldogság az Isten Országához tartozni, de ennek a boldogságnak különös útjai vannak: olyanok, amelyeket a világ megvet [\[Mt 5,3-12\]](#). Leírja ennek az Orzágnak követelményeit, – úgy mondhatni *magna chartáját* [\[Mt 5-7\]](#), beszél az Isten Országának hírnökeiről [\[Mt 10\]](#), titkairól [\[Mt 13\]](#), „kicsinyeiről” [\[Mt 18\]](#). Szól arról, hogy akik az Isten Országának eljövételét várják, azoknak virrasztaniuk kell és hűségesnek kell lenniük [\[Mt 24-25\]](#).

2.3. Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangélium* (hosszabb forma: Mt 13,24-43; rövidebb forma: Mt 13,24-30) középpontjában a búzáról és a konkolyról szóló példabeszéd áll, de a hosszabb formában hallhatjuk a mustármagról és a kovászról szóló rövid példázatot is. A búzáról és a konkolyról

szólóban megjelenik az ítélet és a „tüzes kemence”. Isten azonban azt szeretné, ha minél többen megtérnének, s türelmességét mutatja, az utolsó napig vár az ítéletével: ekkor derül csak ki, ekkor dől csak el, melyik hajtásból is lett konkoly. Ezt, és az Isten irgalmas, jóságos igazságosságába vetett reményt erősíti az *olvasmány* (Bölcs 12,13.16-19). Leírja, az Úr nem ítél igazságtalanul, s azt is, hogy enyhén ítél, s nagy kíméléssel igazgatja teremtményeit, továbbá kifejezi azt a remény is, hogy az Úr, mikor ítél, alkalmat ad a bűnök megbánására. Ezzel az olvasmány kiegészíti, értelmezi és teljesebbé teszi az evangélium értelmezését.

A *válaszos zsoltár* (Zsolt 85,5-6.9-10.15-16a) az olvasmány gondolatait mélyíti el, s az Isten jóságos irgalmába vetett hitnek ad hangot és Isten könyörületéért imádkozik. A *kezdőének* (Zsolt 53,6.8) és a *kezdő könyörgés* szövegeiben is Isten jósága, illetve a könyörületért és Isten ajándékaiért való fohászkodás jelenik meg – ezek mind arra irányulnak, hogy az evangéliumban hallható példabeszédekben bemutatott mennyek országa lehessen osztályrészünk, a hívő nép ezt reméli, s ehhez kér segítséget Istentől.

Szintén ehhez kapcsolhatók az *egyetemes könyörgések*. Isten országának bennünk és a világban való növekedését kéri már a papi bevezető könyörgés is. A hívek könyörgéseiben mind-mind az evangéliumi példabeszédekre utaló képek és kifejezések jelennek meg: a második a búza–konkoly evangéliumi ellentétén alapul, a harmadik a jó és rossz megkülönböztetését, a negyedik a bőséges termés reményét, az ötödik pedig az utolsó ítéletet, a „szétválasztást” állítja a középpontba.

A *szentlecke* (Róm 8,26-27) kiemeli, gyöngeségünkben a Lélek siet segítségünkre, ezzel is reményt adva a mennyek országára való készüléshez.

Az *alleluja vers* az ország titkainak feltárásáról szól, ez is az evangéliumhoz kapcsolódik: a mennyek országáról beszélnek az evangélium példabeszédei.

A két választható *áldozási ének* közül azt a gondolatot erősíti meg, miszerint Isten gondoskodik az öt féllőről, a benne bízókról.

Az áldozás utáni könyörgés szintén azért fohászkodik, hogy Isten legyen irgalmas népéhez, s részesítsen bennünket a mennyek országának jutalmában.

2.3.2. Liturgikus énekek

Gitáros énekek:

Jesus, I believe

<https://www.youtube.com/watch?v=bkUfdQGrwLA>

Akkordok: <https://play.riffstation.com/chords-tabs/jesus-i-believe-medjugorje/IXR-rUeoYcM>

D A E m B m G b m

Teremts bennem tiszta szívet, oh, Uram!

https://www.youtube.com/watch?v=3z4qCPmvx_E

Kotta:

<http://magyarovar.hu/kottak/115.%20Teremts%20bennem%20tiszt%20szivet.pdf>

115. Teremts bennem tiszta szívet

Musical score for the song "Teremts bennem tiszta szívet". The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of seven staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes: G, D, C, G, e, D, G, G7, a, D, G, e, a, D, G, G7, C, D, G, G7, C, D, G, G.

Te-remts ben-nem tisz - ta szí - vet, ó U - ram, az
e - rős lel - ket ú - jítsd meg ben - nem.
Ne vess el en - gem a Te or - cád e - lől,
Szent lel - ked ne vond meg tő - lem,
tá - mo-gass az en - ge del - mes - ség lel - ké - vel,
Sza-ba - dí - tá - sod ö - rő-mét add ne - kem.
Sza-ba - dí - tá - sod ö - rő-mét add ne - kem.

Jesus Culture - Break every chain

<https://www.youtube.com/watch?v=EtyVdC7E6Wo>

magyar felirat: <https://www.youtube.com/watch?v=tQoUrhgUJdc>

kotta: https://tabs.ultimate-guitar.com/j/jesus_culture/break_every_chain_crd.htm

[Intro]

F#m D A E

[Chorus]

F#m D A E

There is power in the name of Jesus

F#m D A E

There is power in the name of Jesus

F#m D A E

There is power in the name of Jesus

F#m

To break every chain

D

To break every chain

A E

To break every chain

[Verse]

F#m D A E

All sufficient sacrifice

F#m D

So freely given

A E

Such a price bought

F#m D

Our redemption

A E F#m D A E

Heaven's gates swing wide

[Chorus 2]

F#m D A E

There's an army rising up

F#m D A E

There's an army rising up

F#m D A E

There's an army rising up

F#m

To break every chain

D

To break every chain

A E

To break every chain

Prazsák László - Hinni kell, küzdeni

<https://www.youtube.com/watch?v=YARRpSiKaGo>

Kotta: http://dicsportal.hu/e107_files/public/09hinnikell.pdf

9. Hinni kell

zene & szöveg: Prázsák László

Intro

B F E^{b2} B F E^{b2} B

ls - te - nem csak kér - de - zem

Cm B F F² B F E^{b2} B B/A

mer - re tart az é - le - tem?__ Mi van még, mi hát - ra van?

Gm Gm⁷ D D⁷sus⁴ Gm E^b

A re - mény el ne fogy - jon majd!__ De tu - dom, hogy: Hin - ni kell,__ kűz - de - ni, tel - jes

B F Gm E^b B F Cm B

szív - vel sze - ret - ni,__ Lát - ni kell,__mi a cél, fut - ni, fut - ni köny - nye - dén, és a vé - gén vár majd ránk az Úr!

F Cm B F A^{b7}

__ Ke - zé - ben__ egy a - rany ko - szo - rú__ mit meg - kap min - den győz - tes, jól tu - dom!

B F E^{b2} B Cm B F F²

__ ls - te - nem, csak kér - de - zem, mer - re tart__ a nem - ze - tem?__

B F E^{b2} B B/A Gm Gm⁷ D D⁷sus⁴ D.S.

Hol van - nak a har - co - sok, kik meg - ráz - zák a vi - lá - got?__ Oh,__Hin - ni kell,

2.4. Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

A mag

Egy sikeres üzletember már idős volt és érezte, hogy eljött az ideje, hogy kiválassza az örökösét, aki továbbviszi az üzletet. Viszont nem az egyik igazgatót vagy az egyik gyermekét választotta, hanem valami egészen mást tett. Összehívta az összes fiatal alkalmazottat.

Ezt mondta nekik:

- Eljött az ideje, hogy visszavonuljak és kiválasszam a következő vezérigazgatót. Elhatároztam, hogy közületek fogok választani valakit. A fiatal alkalmazottak megdöbbenek. A főnök így folytatta:

- Mindegyikőtöknek adok egy MAGOT - egy nagyon különleges MAGOT. Szeretném, ha elültetnétek ezt a magot, öntöznék és jöjjetek vissza mához egy évre azzal, amit neveltetek a magból. Akkor majd megnézem a növényeiteket és kiválasztom, ki lesz a következő vezérigazgató.

Volt a fiatalok közt egy Jim nevezetű is aznap, aki a többiekhez hasonlóan, szintén kapott egy magot. Nagyon izgatottan tért haza, s elmondta a feleségének is a történeteket. A felesége segített cserepet, földet és komposztot keríteni és Jim elültette a magot. Minden nap meglocsolta és figyelte, nőtt-e a növénye. Körülbelül három hét elteltével a többi alkalmazott már a kikelt növényekről beszélgetett.

Jim mindig megvizsgálta az ő magját, de semmi nem kelt ki belőle. Eltelt három, négy, végül öt hét, még mindig semmi. Addigra már mindenki a növényéről mesélt, de Jimnek nem volt növénye, úgy érezte, kudarcot vallott.

Már eltelt hat hónap és még mindig nem volt semmi Jim cserepében. Tudta, hogy biztosan elpusztította a magját. Mindenkinék fái és magas növényei voltak, de neki semmije sem. Jim mégsem szólt egy szót sem a kollégáinak. Tovább locsolta és trágyázta a földet. Annyira akarta, hogy kikeljen a mag.

Amikor végre letelt az egy év a cég minden fiatal alkalmazottja elhozta a növényét, hogy a vezérigazgatónak megmutassa. Jim azt mondta a feleségének, hogy ő nem fog bevinni egy üres cserepet. De ő azt válaszolta, hogy őszintén el kell mondania, ami történt. Jimnek kavargott a gyomra, úgy érezte, ez lesz életének legkínosabb pillanata, de tudta, hogy a feleségének igaza van. Elvitte az üres cserepet a tanácsterembe. Amikor Jim megérkezett, csodálattal nézte a sokféle növényt, amit a többi alkalmazott nevelt. Gyönyörűek voltak,

mindenféle alakú és méretű növények. Jim letette a földre az üres cserepet, sok kollégája kinevette, páran sajnálták őt.

Amikor a vezérigazgató belépett, körülnézett és köszöntötte fiatal kollégáit.

Jim próbált meghúzódni valahol a sarokban.

- Istenem, milyen gyönyörű növényeket, fákat és virágokat neveltetek
- mondta a vezérigazgató.
- Ma az egyikőtöket kinevezem vezérigazgatónak.

Hirtelen a vezérigazgató megpillantotta Jimet az üres csereppel a terem végében. A pénzügyi igazgatót arra kérte, hogy hívja Jimet előre. Jim megrémült. Azt gondolta: A vezérigazgató tudja, hogy kudarcot vallottam! Talán kirúg!

Amikor Jim előrement, a vezérigazgató megkérdezte, hogy mi történt a magjával. Jim elmondta a történetét.

A vezérigazgató mindenkit arra kért, hogy üljön le, kivéve Jimet. Ránézett Jimre és mindenki előtt bejelentette:

- Íme az új vezérigazgatótok! Jimnek hívják.

Jim nem hitt a fülének. Hisz még ki sem kelt a magja.

Hogyan lehetne ő az új vezérigazgató? - mormogták a többiek.

A vezérigazgató akkor azt mondta: - Egy évvel ezelőtt az itt lévők közül mindenkinek adtam egy magot. Arra kértelek titeket, hogy ültessétek el, öntözzétek és hozzátok vissza nekem e napon. Én mindenkinek főtt magot adtam; halottak voltak - lehetetlen volt, hogy kibújjanak a földből.

Mindegyikőtök, Jimet kivéve, fákat, növényeket és virágokat hozott nekem. Amikor észrevettétek, hogy a magok nem kelnek ki, kicseréltétek a tőlem kapott magot egy másikra. Jim volt az egyetlen, akiben megvolt a kellő bátorság és őszinteség, hogy egy olyan edényt hozzon ide, amiben az én magom van. Ezért ő lesz a következő vezérigazgató!

Ha őszinteséget vettek el, bizalmat arattok.

Ha jóságot vettek el, barátokat arattok.

Ha alázatot vettek el, nagyszerűséget arattok.

Ha kitartást vettek el, elégedettséget arattok.

Ha megfontoltságot vettek el, reménytelen kilátást arattok.

Ha kemény munkát vettek el, sikert arattok.

Ha megbocsátást vettek el, megbékélést arattok.

Tehát, vigyázzatok, mit vettek el ma, mert ez határozza meg, mit fogtok később learatni.

Bármit adtok az életnek, az élet visszaadja azt nektek

Forrás:

<http://tanmesek.blogspot.hu/search/label/tanmes%C3%A9k%20a%20szeretet%C5%91>

Kép forrása:

<http://tanmesek.blogspot.hu/search/label/tanmes%C3%A9k%20a%20szeretet%C5%91>

Az ibolyacsokor

Egyszer az Úristen színe elé került egy ember, aki a halála előtt becsomagolta egy nagy bőröndbe mindazt, amit az életében értékeknek tartott. Az autóját, a házát, a személyes kapcsolatait, a takarékbetétkönyveit.

Az Úristen azt mondta neki:

- Mutasd meg, mit hoztál át az életedből!

Az ember kinyitotta a bőröndöt, s megdöbbenve látta, hogy az szinte teljesen üres. Mindössze egy csokor ibolya hervadozott a bőrönd sarkában.

Kérdezte az ember az Úristentől:

- Hol vannak az értékeim? Mindent át akartam hozni... nem értem, hová tűntek, és hogy kerültek ide ezek a hervadozó ibolyák?

- Nem emlékszel erre a kis virágcsokorra? - kérdezte az Úristen.

- Nem emlékszem.

- Hát tudd meg, hogy ez volt az egyetlen igazán önzetlen cselekedeted egész életedben, amelyért nem vártál viszonzást vagy köszönetet, amikor ezt a csokor ibolyát egy kirándulás alkalmával egy ismeretlen katona sírjára tetted.

Forrás: <http://erdelyikeresztynek.network.hu/blog/erdelyi-keresztynyek-hatarok-nelkul-hirei/az-ibolyacsokor-tanmese>

Prédikációs segédlet

Böjte atya a tanítványok feladatáról - Konkoly a búza közt: mi legyen vele? (részlet)

Ott van a házasságtörő asszony, az öreg Nikodémus, Zakeus és a többiek, és Jézus nem foglalkozik azok vétkeivel, hanem a szeretetét, mint a nap a fényét, jóságosan kiárassza mindenkire. Felviszik egy magas hegyre, le akarják taszítani a szakadékba, és ő nem vitázik, szó nélkül keresztül megy a tömegen.

Vagy ott van nagycsüörtök, nagypéntek! Jézust Heródes elé hurcolják, és ő hallgat, egyszerűen nem harcol a „konkollyal”. Természetesen kérdezhetné Heródestól: "Te akarsz engem elítélni, te aki egy részeg tivornyázás közben - csak úgy- lefejeztetted Keresztelő Jánost? Te ítélsz az erkölcs, az igazság nevében?" Nem kérdezi se ezt se mást, szelíden hallgat, majd a kereszten alázattal megszólal: "Bocsásd meg nekik Atyám, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek". Húsvét hajnalán feltámad és nincs

számonkérés, kerekasztal megbeszélés, történetek kielemezése, munkaszerződések felbontása, de nincs duzzogó félreülés vagy lihegő bosszú, egyszerűen Jézus nem foglalkozik a „konkollyal”, Ő szeret, és jóságosan megéli a maga százszoros ezerszeres áldást adó mindennapjait.

Ha megnézzük Isten szentjeit, az ő életükben is, ugyan ezt látjuk. Szent Ferenc nem mást akar jobbá tenni, hanem önmagát akarja Isten szeretetében, jóságában megszentelni. Ő akar jó földbe hullott búzaszem lenni, ötvenszeres, százszoros termést hozni. Tudja, hogy neki ez a dolga, és nem mások kioktatása, számon kérése, elítélése. Csodálom Kalkuttai Teréz anyát, aki körbejár jót cselekedve, befogadja a másoktól eldobott gyermekeket, a senkinek nem kellő koldusokat, leprásokat, és nem ítélik a kapzsi, harácsoló, gazdagok fölött. Nem megy neki a korrupt bürokratikus törvények mögé bűvő politikusoknak, nem áll neki tépkedni a XX. század megannyi konkolyát.

Mennyi idő, energia pazarlódik el fölösleges zsummogással, civakodással, haragos duzzogással? Naponta hány órát pazarolunk arra, hogy mások életében a hibákat, botlásokat, bűnöket meglássuk, levadássuk, kibeszéljük? Milyen sok értékes "búzaszem teremhetne" életünkben, ha nem a körülöttünk lévő „konkolyok” és „konkolykák” kiráncigálásával töltenénk az időnket?

Drága Mennyei Atyánk, nagy nagy alázattal kérlek, hogy adj nekünk erőt, hogy arra összepontosítsunk aminek elvégzését ránk bíztad! Segíts, hogy minden időnket, energiánkat arra fordítsuk, hogy a magunk dolgát jó végre vigyük. Add, hogy megértsem, hogy sokkal jobb, ha még botladozva is, de a magunk dolgát végezzük, mint ha más dolgába belekontárkodunk. Alázattal kérlek, hogy nagylelkűen el tudjam viselni a „konkolyt” mások életében, és a

magam életében megteremjem a százszoros termést, a Te dicsőségedre, drága népem javára.

Kisebb testvéri szeretettel, Csaba t.

Déva, 2011. július 19.

Forrás: <http://mindennapi.hu/cikk/blogok/konkoly-a-buza-kozt-mi-legyen-vele-/2011-07-19/5240>

Kép forrása: <http://mindennapi.hu/cikk/blogok/konkoly-a-buza-kozt-mi-legyen-vele-/2011-07-19/5240>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

Próbára tette Isten a lelkemet.
Adott számomra testet, szellemet.
Adott szülőt, földi életet.
Szólt az Úr, s útnak engedett.

Tiéd a vágy, a gondolat!
"Szeresd felebarátodat, mint magadat!"
Tiéd a sorsod, tégy amit akarsz,
szabad vagy, jó s rossz közül választhatsz.
De vigyázz, mert egyszer
mindenről számot adsz!

Foghatod a kezem. S ha jót kérsz, kaphatsz.
De el is engedhetsz, nélkülem is halálra mész.
Segíthetsz azon, ki porba hullt,
ki feléd kiállt, mert nyomorult.
De ott is hagyhatod, kikerülheted.
Adtam széles utat és keskenyet.
De az Ítéletre minden "út" - Hozzámba jöttél!

-Szabó István -

Várjátok-e Őt, a világosságot,
Ki az Úr, igazság és élet.
Az örök élet forrásának vizét
Ingyen adta mindenkor tinéktek.

Várjátok-e Őt, a bús szenvedőt,
A töviskoronás kereszthordozót,
Ki magára vállalta szótlánul azt,
Ami az élet szégyene s terhe volt.

Várjátok-e Őt, aki feláldozta
Életét, hogy el ne vesszetek.
Kihulló vére árán megszerezte
Számotokra az örök életet...

Várjátok-e Őt, vagy közömbös néktek,
Hogy ki volt Ő e bűnös világnak?
Ésképedőn, miként Tamás tette,
Nem hisztek az isteni csodának?...

Kép forrása: <http://erdelyikeresztyenek.network.hu/blog/erdelyi-keresztyenek-hatarok-nelkul-hirei/az-ibolyacsokor-tanmese>

Somogyi János - Mi várjuk Őt

Várjátok-e Őt, az alázatos szívű,
A csodás beszédű Istenembert?
Aki azért jött e bűnös világra,
Hogy felemeljen minden embert?

Ezért nem várjátok, és nem is készültök,
Mert szívetekben a világ az úr!
Rabok vagytok, e földhöz kötöttek,
S lelketekre sötétség borul...

Mi várjuk Őt, a diadalmast,
A győzedelmes Istenembert!
Aki legyőzte e bűnös világot,
Hogy megmentsen benne minden embert.

Mi várjuk Őt, az Urat, a Királyt,
Kinek hatalma végtelen...

Amikor jó fényben, dicsőségben
Hozsánna zeng át az étheren.

Mi várjuk Őt, a világ Megváltóját,
Minden időben, minden percben
Imáink szárnyán, vágyó lélekkel
Megyünk eléje, hódolattal, csendben.

Mi várjuk Őt, mert terhes e világ,
Vigasztalan és elhagyott...
Sóvárgó, vágyó milliók lelkéből
Szállnak feléje hívó sóhajok.

Mi várjuk Őt! Mert övé a szívünk,
Ő a vőlegény, mi a jegyesek,
Szelíd, jóságos igazszavú Ember,
A megtestesült, örök Szeretet...

Jövel, Uram, Jézus Krisztus!
Mi minden időben készen várunk.
Boldogság lesz számunkra az óra,
Amelyben Téged színről-színre látunk.

Jövel, Uram, jövel! Igazságos bíró,
Hatalommal és dicsőséggel...
Ítéld meg e megroppant világot,
Mert „közel” immár az éjjel!...

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/jezus/>

Töröld le könnyedet! (Ismeretlen szerző)

Hogyha súlyos gondterhedet
alig-alig bírod,
Kintövis ösvényedet
véges-végig sírod:
Gondolj rá: Él az Isten!
Órá vesd terhedet!
Bízzál Benne, jó lesz minden.
Töröld le könnyedet!

Hogyha porba hullni látod
sok szép reményedet,
Romba dől a boldogságod,
hullatod könnyedet,
Szívedre mély kétség ül:
– ó, ne tépd lelkedet,
Bízzál, s minden jó lesz végül.
Töröld le könnyedet!

Ha ártatlan kell szenvedned
gúnyt, szitkot, rágalmat,
Méltatlan el kell tűrnöd
sok durva bántalmat:
Ó ne gyötrődj, a bosszúra
ne lopasd szívedet,
Mégfizet az égi Bíró.
Töröld le könnyedet!

Ha a halál learatja
szíved szeretteit,
S mint a zápor, úgy hullatja
szemed gyászkönnyeit:

Bár fájdalmas ott a válás
ahol van szeretet,
Lesz a mennyben viszontlátás:
Töröld le könnyedet!

„Az új élet Krisztusban nem kifogással,
hanem bűnbánattal kezdődik.”

Csak akkor, ha feltárulnak
előtted bűneid,
S szemedből kicsordulnak
miatta könnyeid,
Ne töröld le: borítsa el
bűnbánat lelkedet!
S Isten maga szárítja fel
patakzó könnyedet.

Várjad Őt, könnyhullatva,
porbahullva mélyen,
Jönni fog Ő kegyet adva,
hogy a lelked éljen.
Ha bűnbánat könnyözöne
áztatja az orcád
Akkor van a menny öröme
legközelebb hozzád.

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/vigasz/page/2/>

Kép forrása:
http://erdelyikeresztynenek.network.hu/kepek/surjan_magdolna_kepei/bunbanat

Dora Rappard - Csak a kegyelem

Támasz nincs velem – csak a kegyelem.
Semmi más nem tart meg engem,
mint törött mankó hagy cserben,
s csak a kegyelem marad énvelem.

Mit érek magam? Mind haszontalan
amit tettem és elértem;
Megrontotta bűnöm, vétkem.
Védő nincs velem – csak a kegyelem.

Isten jósága, Jézus halála,
Szentlélek-adta új élet –
más nem adhat békességet
nékem ideleln! – Csak a kegyelem.

Boldog, ki bűnnel győztes harcra kél.
megtisztul Jézus vérében,
győz a Bárány erejében
s zengi szüntelen: Csak a kegyelem...

Ahogy sebzetten, észrevételen
őz rejtőzik sűrűségbe,
roskadok le Hozzád térve,
s gyógyír nincs velem – csak a kegyelem.

S bár az ős gonosz támad, ostromoz –
kárt lelkemben hogyan tenne!
Betakar Isten kegyelme!
Csak az van velem! – Csak a kegyelem.

És ha fájdalom terhét hordozom,
ha sötét, mély völgybe érek,
ott is kísér tiszta fényed.
Más fény nincs velem. – Csak a kegyelem.

Hadd énekelem: Csak a kegyelem!
Elég életre, halálra,
elérni örök hazámba!
Elég szüntelen. Csak a kegyelem.

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/vigasz/page/2/>

Erdélyi Ilona - Bárhová mégy

Bárhová mégy, el ne feledd:
a jó Isten mindig veled!
Nem kell félned a sötétben,
sem a bajban, sem veszélyben.
Éjjel-nappal vigyáz reád,
Ő, szerető égi Atyád.
Soha, soha el ne feledd:
a jó Isten mindig veled!

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/vigasz/>

Kép forrása: <http://hitremenyszeretet.network.hu/blog/hit-remeny-szeretet-blogja/isten-veled-van-es-megtart-1>

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

Mustármag – mutogatós ének

https://www.youtube.com/watch?v=m-Eitrsk_10

Kotta:

[http://enekfuzet.ujevangelizacio.hu/sites/enekfuzet.ujevangelizacio.hu/files/song/Hogyha%20csak%20egy%20\(\(Grupo%20Nueva%20Vida\),%20F%C3%A1bry%20Korn%C3%A9l\).pdf](http://enekfuzet.ujevangelizacio.hu/sites/enekfuzet.ujevangelizacio.hu/files/song/Hogyha%20csak%20egy%20((Grupo%20Nueva%20Vida),%20F%C3%A1bry%20Korn%C3%A9l).pdf)

Kérdezz-Felelek.

Beszélgessünk az alábbi kérdésekről a közösségünk tagjaival. Kinek-mi a véleménye? Miért gondolja így? Az első kérdéshez segítő gondolatokat is hozunk a forráshelyről.

1. kérdés: Mit tegyünk a konkollyal?

1. Mit szerettek volna tenni a szolgák, amikor felismerték a konkolyokat?

2. Miért nem engedi meg Jézus, hogy a konkoly-emberektől meg legyen tisztítva a közösség?

- Mivel mi csak a látszat alapján tudunk másokat megítélni, ezért hiányos az ismeretünk.
  - Mi ugyanis nem ismerjük, hogy mi van egy-egy ember szívében.

- Ezért esetenként olyanokat is eltávolítanánk a közösségből, akiket pedig Jézus éppen magához akar vonni.
- Lépésünkkel a remény utolsó sugarától is megfosztanánk ezeket a küzdő embereket.
- Mivel a konkoly gyökerei szorosan átfonják a jó gabona gyökereit, ezért a konkolyt nem lehet kigyomlálni a jó gabona veszélyeztetése nélkül.
  - A konkoly-emberek általában szoros kapcsolatot építenek ki a közösségben néhány őszinte tanítvánnyal.
- Mivel a látszathívők valódi jelleme nem mutatkozik meg teljesen, ezért ha a gyülekezetből kizárnánk őket, akkor néhányan megbotránkoznának, akik egyébként állhatatosak maradtak volna az Istennel való közösségükben.

3. A Gazda utasítása nem teszi feleslegessé a közösségi fegyelem alkalmazását?

- Azért nem, mert a fegyelmezés jogát és kötelességét maga Jézus ruházta rá az Egyházra. **Mát. 18,15-18.**
  - *“Krisztus világosan tanította, hogy akik nyilvánvalóan bűnös életet folytatnak, azok legyenek kizárva az Egyházából, de nem ránk bízta, hogy az emberek jelleme és indítóokai felett ítéletet mondjunk. Sokkal jobban ismer bennünket, semhogy ezzel megbízhatna.” (KP 40,2.)*

2. kérdés: A konkoly sorsa Isten kezében

1. Meddig engedi meg Isten a konkoly jelenlétét az Ő magvetése között?
2. Ki volt az első konkoly Isten jó magvetésében, és hogyan viszonyult Isten a jelenlétéhez?
3. Különbséget tesz-e Isten a konkoly és a jó mag által jelképezett emberek között, kegyelmének megnyilatkoztatása vonatkozásában?
4. Megtörténhet-e olyan változat, hogy idővel a konkoly jó maggá válik, a jó mag pedig konkollyá?
5. A szétválasztáskor minek alapján tesz különbséget Jézus a konkoly és a jó mag között?
6. Mi fog történni a különböző magokkal a végső szétválasztás után?

Forrás: http://igemorzsa.hu/bibliakor-jegyzet/jez_peld/04-tema.html

Templomi feladatlap, „A” év, Évközi 16. vasárnap

Példabeszéd a konkolyról (Mt 13,24-30) és magyarázata (Mt 13,36-43)

Bizony jól látod! Elvesztek a szavak, de a Bibliád segítségével megkeresheted őket! Keresd meg a szöveg alá gyűjtött szavak közül, hogy melyik illik a mondatba? Segíts nekik visszatalálni! Jó munkát! ☺

Más példabeszédet is _____ „A mennyek országa hasonlít ahhoz az emberhez, aki jó magot _____ a földjébe. Amikor szolgálai _____, jött az ellensége, és konkolyt szórt a búza közé, aztán elment. A vetés _____ szökött és kalászt hányt, de a konkoly is felütötte a fejét. A szolgák _____ a gazdához és megkérdezték: Uram, ugye jó _____ vetettél földedbe? Honnét került hát bele a konkoly? Az így válaszolt: _____ ember műve. A szolgák tovább _____ Akarod, hogy _____ és kigyomláljuk? Nem – válaszolta –, nehogy a konkolyt gyomlálva vele együtt a _____ is kitépjétek! Hagyjátok, hadd nőjön mind a kettő az _____ Aratáskor majd szólok az aratóknak: Előbb a konkolyt _____ össze, kössétek kérébe és _____ el, a búzát pedig gyűjtsétek csűrömbel!”

Akkor _____ a népet, s bement a házba. _____ hozzá tanítványai, és kérték: „Magyarázd meg nekünk a _____ és a konkolyról szóló példabeszédet!” Így magyarázta meg nekik: „Aki a jó _____ veti, az az Emberfia. A szántóföld a _____ a jó mag az ország fia, a konkoly pedig a gonoszság fia. Az ellenség, aki

veti, _____ Az aratás a világ _____ az aratók az angyalok. Ahogy a _____ összeszedik és tűzre vetve elégetik, úgy lesz a világ végén is. Az Emberfia elküldi angyalait, hogy szedjenek össze _____ minden botrányt és minden törvényszegőt. Ezeket _____ kemencébe vetik, ott sírás és fogcsikorgatás lesz. Akkor az igazak _____ fognak, mint a nap Atyjuk országában. Akinek van füle, _____

magot, mondott, égessétek, aratásig, elmentek , aludtak , búzát, kérdezték , elmenjünk, szárba, vetett, Ellenséges, szedjétek

világ, tüzes, elbocsátotta, konkolyt, hallja meg, országában, ragyogni, szántóföldről, vége, Odamentek, magot, az ördög

Forrás: <http://www.veszpremhittan.hu/mondatkiegeszito.htm>

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Vincent van Gogh: Aratás Provence-ban

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- A szívemben, az életemben hagyom-e növekedni Isten uralmát, szeretetét?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Urunk, Istenünk, könyörülj népeden,
és add nekünk bőségesen kegyelmed ajándékait,
hogy mindenkor élő hittel, reménységgel, szeretettel
és állandó éberséggel teljesítsük parancsaidat.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,

Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Kimegy a magvető vetni.
Egy mag a földbe hull. Mi lesz a sorsa?
Egyszerű pusztulás, vagy egy szinte hihetetlen változás:
kövér búzagalásszá vagy magas fává való átalakulás?
Urunk, Jézus, Te magad teszed föl ezt a kérdést
a magvetőről szóló példabeszédedben,
és nyugtalanító magyarázatot fűzöl hozzá:
mindez a mi lelkünkben történik,
szabadon válaszolhatunk a kérdésedre,
megválaszthatjuk lelki utunkat.
Úton vagy velünk, Uram,
kihívást adsz nekünk, lehetőséget kínálsz:
vajon engedjük-e magunkat a Szentlélek által vezetettetni?
Mennyei Atyánk, aki akarsz lakni bennünk
szent Fiaddal és a Szentlélekkel együtt,
könyörödjünk hozzád :
adj nekünk figyelmes szívet, szolgálatkész akaratot,
hogy megértsük e példabeszéd tanítását,
mely Jézus keresztyének titkáról szól,
és hogy az élet viszontagságaiban belesimulhassunk akaratodba.
Igen, Atyánk,
boldog a szemünk, mely lát Téged a hitben,
boldog a fülünk, mely meghallja szerető hangodat.
Boldogok vagyunk, mert Fiad követésére hívsz
és a Szentlélek szelíd erejével vezetsz.
Áldott légy, Urunk, Istenünk, mindörökkön örökké!

Sarutlan Kármelita Nővérek

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Isten szeretetéé a végső győzelem!

-

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Éljem felelősséggel az életemet, mert a világ végén a szeretet alapján leszek én is megítélve!

